

Chvála spánku

Po vzpouře počítačů, kdy text stále mizel v nenávratnu a myšlenky byly k nenalezení, po noci bezesné s večírkem na chodbě, jsem se těšila, že tu další strávím v klidu a pohodě, neboť práce na Větrníku plynula tempem svižným a neuspávavým. Jenže, při balení kufru do Vysokého jsem učinila jednu jedinou, ale zcela zásadní chybu: nevzala jsem si knihu. Doma jsem zvyklá si před usnutím totiž chvilku číst. Než jsem odjela na Krakonošův divadelní podzim, řekla jsem si, že netřeba mi literatury, neb budu padat do postele únavou.

Nestalo se tak. Unavená sice jsem, ale zvyk je železná košile. A jako robě dožaduje se své pohádky před spaním, můj mozek žádá si kousek své duševní potravy. A ona – schází! Když už jsem se tak převalovala z boku na boku dobu neúměrně dlouhou, vstala jsem a začala se přehrabovat v kabelce. To by bylo, abych něco – cokoliv nenašla. Moje hledání bylo korunováno úspěchem. Našla jsem brožuru z jakési výstavy o bydlení. Pár řád-

(Pokračování na stránce 26)

Právě čtete

číslo 4.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII.

Úterý 17. října 2006

středa 18. října 2006		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	Výročí, Medvěd	velký sál
10:30		
11:00	Horní Moštěnice	
11:30	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Hranice u Aše	
13:00	loučení Valašská Bystřice	malý sál
14:00	beseda Fialová, Konvalinková	velký sál
14:30	vítání Hranice u Aše	MÚ
15:00	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Hranice u Aše	před divadlem
17:33	VH Vobskočák	malý sál
19:30	Výročí, Medvěd	velký sál
20:00		
20:30	Horní Moštěnice	
20:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Pyšely	malý sál
14:00	příjezd Kuks	MÚ
14:30	vítání Horní Moštěnice	MÚ
14:30	vítání Kuks	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Kuks	před divadlem
15:00	vítání Horní Moštěnice	před divadlem
16:00	Amor tyran	před divadlem
16:30		
17:00	Kuks	
17:30	Amor tyran	před divadlem
18:00		
18:30	Kuks	
19:30	Moje přítelkyně slečna Flintová	velký sál
20:00		
20:30	Valašská Bystřice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 9 Kč.

Recenze

Ochotnický spolek T. J. Sokol, Pyšely

Pyšelský soubor přivezl inscenaci podle Brylla – Gärtnerové – Nohavici *Malované na skle*. Kompozice večera vzdáleně připomíná inscenace E.F.Buriana: je tu náčrt vyprávěného příběhu (příběh zbojníka od kolébky do smrti) v řadě kapitol sdělovaný převážně lyrickým materiálem. Text inscenace je zkrácený z původně dramatické předlohy a to tak, že jsou vybrány téměř výhradně hudební partie. To je také zřetelně silná stránka ansám-

blu jak v pěvecké, tak v jeho instrumentální části. Soubor projevil výrazný smysl pro hudební rytmus a rytmický projev.

V hereckém projevu, kde ostatně upravená předloha dává minimálně příležitosti, se chování interpretů omezilo na obecně pohybo-

vou škálu připomínající akce operního sboru. Těch něco málo rekvizit na jevišti neumožnilo hereckou akci

výrazněji rozvinout. Skutečný dialog byl vlastně jen v závěrečném sporu mezi andělem a čertem.

Přesto se v tomto hudebně-lyrickém obrazu objevily některé výrazné postavy. Především smrt (M. Linhartová), která

Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Kontakty na oblasti SČDO pro přihlášky do Pohárku:

Praha a střední Čechy – Ing. Jaroslav Vondruška, Vojtěchova 371, 289 07 Libice nad Cidlinou

Jižní Čechy - Mrázová Markéta, 386 01 Strakonice, Na ohradě 87, tel. 777 012 366

Západní Čechy - Šiková Hana, 326 00 Plzeň, Habrmannova 41, hana.sikova@atlas.cz, tel. 377 242 200, 605 200 065

České Středohoří - Panenková Ludmila, 405 01 Děčín I, Fügnerova 12, redakce@principdc.cz, tel. 412 512 547, 604 274 723

Jizerská oblast - Novák Ladislav, 512 51 Lomnice nad Popelkou, Sportovců 748, tel. 481 671 848, 731 474 426

Východní Čechy - VSVD/Impuls, Gregarová Naďa, 500 03 Hradec Králové, Okružní 1130, gregarova@vsvd.cz

Jižní Morava - Bušina Jiří, 680 01 Boskovice, Plačkova 23, ilja.melikus@boskovicko.cz - poz.: pro p. Bušinu, tel. 516 452 429

Střední Morava – Hořínek Aleš, ČSA 7, 783 53 Velká Bystřice

Severní Morava – Městský kulturní dům v Karviné, 735 06 Karviná 6 – Nové Město

(Pokračování ze stránky 28)

ků tam prostě je - spokojeně jsem se zavrtala do peřin, nasadila brýle a začetla se. O krbech, jejich typech, způsobu zavedení do komína a spotřebě topiva jsem zakrátko věděla vše a pořád jsem byla vzhůru. Hrozně vzhůru.

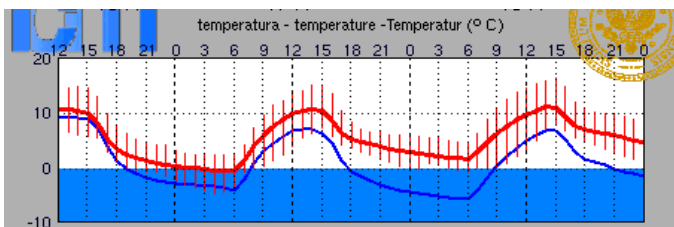
Co teď? Začala jsem si pobrukovat s tím, že přece na děti také fungují ukolébavky. Asi nemám dostatečně melodický hlas nebo můj hudební výraz, řečeno s novou externí porotkyní, byl chudý na emoce. Či snad příliš bohatý – proč už, sakra, nemůžu usnout!

To bude těmi hvězdami, moc jasně svítí - napadla mě spásná myšlenka. Vstala jsem znovu, zatahla závěsy, natáhla silné ponožky a zkusila to znovu. Propadla jsem se do spánku s myšlenkou, že tuhle noc už prostě neusnu.

Ráno mě probudilo nesnesitelné řinčení budíku. Za zataženými závěsy a ve vyhřáté posteli se mi neskutečně líbilo. Odmítala jsem uvěřit tomu, že to rajske místo skutečně musím opustit. Vyběhla jsem v poslední chvíli, abych stihla snidani a ranní seminář.

Na dnešní noc jsem se ale už připravila. Závěsy zatahnu, teplé fusekle mám taktéž na-

Předpověď počasí na úterý:

Ani dnes nemusíme mít obavy z deště, sněhopádu, či vichřice. Ani osvětlovači před divadlem nebudou muset konkurovat sluníčku. Mírný jižní nám teplo-

svojí podobou a některými výraznými akcemi vytvořila pendant lidových postav smrti. Citlivou akci předvedl Janík (T.Chmátal) a výrazně si vedl Dábel (T. Bartáček). Z kolektivní akce na jevišti je třeba vyzvednout ještě oba vypravěče (J. Linhart a P.Pilát).

Hraje se na jevišti, jehož scénický půdorys umožňuje proměňovat pohybem scénický obraz. Jistou obtíž dělá divákovi fakt, že plynulá linie zbojnického života, jakkoli jen v náznacích, ztrácí v inscenaci průběžnost a rozpadá se na uzavřené kapitoly. Navíc jsou tyto kapitoly zřetelně stavěny na vyvrcholení do potlesku. To přibližuje představení poněkud estrádnímu projevu.

Je tu nepochybně jisté přihlášení

k folklóru, ale jeho stylizace nebo formulace je velmi nezřetelná. Elán souboru a temperamentní projev celého představení na jedné straně a na druhé vítaný hudební žánr přesto zajistily inscenaci na vysokém jevišti úspěch u spokojeného publika.

Jiří Hraše

Prosba

Hledá se jedna náušnice ve tvaru podkovičky v barvě červené a černé. Majitelka ji ztratila někde mezi divadlem a hasičovnou. Laskavý nálezcce nebude ochuzen o nálezný.

RADOVAT SE A ZPÍVAT JE NEJLEPŠÍ ...

ODPOLEDNE

Před

Proč jste přijeli právě na tuto hru?

My jsme tady na celý týden. *Jo, aha.*
Žádnou hru nevynecháme.

Známe pana režiséra a máme rádi samotný text této hry.

Protože jsme pozdě objednávali lístky.

Protože mě to bylo doporučeno.

To vybrala manželka.

V sobotu se nám to nehodilo, v neděli taky ne, protože jsem důchodci z klubu.

Dostali jsme nabídku a byli jsme rádi, že se sem podíváme, protože jsme tu ještě nikdy nebyli.

My jsme přijeli fandit, jsme ze středních Čech.

Viděli jste už tuto hru v jiném podání?

Ano. Naši se nám líbí víc.

Viděla jsem to ve slovenské verzi s profesionály.

Jak se vám sedí?

Moc dobře. Ta přední lavice předemnou je hodně daleko a netlačí mě do kolen.

Pohodově, mám tu dobrý výhled.

Zatím dobře.

Sedí se nám velice dobře, akorát škoda, že nejsme uprostřed, jinak jsme spokojení.

Sedí se nám dobře v první řadě, protekční. Když neruší nápověda, jako dřív - slyšel jsem z budky nej dřív nápovědu a potom herce. To vadilo, ale tady herci zřejmě

zvládají text bez nápovědy

Mně se sedí výborně

Sedíte radši vpředu nebo vzadu?

Tak to je jak na co. Když je to kus, kdy potřebuju vidět celý jeviště, tak radši vzadu, ale když jsou to třeba Žlutíci, pak bych moh sedět vpředu.

Radši vepředu, špatně vidím.

Po kolikáté jste navštívili KDP?

Zhruba po třicátý. (hahaha)

Jezdíme každý rok, letos asi po dvacáté.

Jak se ti sedí? (ptáme se malého dítěte)

Česky.

Těšíš se?

Já ještě nevím, jak to bude vypadat.

Co si představuješ pod názvem hry?

Nic.

Proč jsi přišel na tohle divadlo?

Jen tak- (konec rozhovoru).

Chodíte často do společnosti?

Chodíme cvičit společně jako kolektiv.

Moc často ne. Jednou za rok a těšíme se vždycky sem. Ve Vysokém se nám líbí,

Přihlášky (viz příloha dARTAMANu a web SČDO na adrese <http://scdo.webpark.cz/>) nutno doplnit textovou předlohou a anotací vystoupení, tj. stručným a výstižným uvedením výstupu k objasnění kontextu hry či události. Nestane-li se tak, bude přihláška považována za neúplnou a nebude zařazena do soutěžního programu.

Pořadatelé (tajemník) oblastních (regionálních) kol jsou povinni zpracovat protokol o počtu účinkujících dle kategorií, o průběhu a výsledcích oblastního (regionálního) kola, včetně uvedení členů odborné poroty a s přihláškami vítězů (jedna nominace) včetně zdůvodnění návrhů a náhradníků (druhých míst) jednotlivých soutěžních kategorií spolu s anotacemi vše zaslat **řediteli národní přehlídky ing. Tomáši Hradilovi, Zámecká 254, 783 53 Velká Bystřice, e-mail: tomas.hradil@velkabystrice.cz nejpozději do 10. března 2007. Do protokolu je nutné zpracovat i kontaktní spojení s tajemníkem oblastního (regionálního) kola.**

Soutěžící, kteří budou ředitelem národní přehlídky vyzváni, aby písemně potvrdili svoji účast a toto potvrzení do termínu daném ředitelem NP nezašlou, nebudou do soutěže v národním kole zařazeni a jejich místo zaujme doporučený náhradník!

Nedílnou součástí národní přehlídky je rozborový seminář, na kterém je účast soutěžících více než žádoucí.

Finanční podmínky oblastních (regionálních) kol stanoví jejich pořadatelé, podmínky národní přehlídky SČDO s pořadateli. Část nákladů mohou pořadatelé přenést na soutěžící. Soutěžícím účastníkům národní přehlídky, kteří pro dopravu použijí veřejných dopravních prostředků (vlak, autobus), bude hrazeno cestovné podle cestovních dokladů. Soutěžícím, kteří použijí osobní auto, bude náhrada cestovného vyplacena podle Směrnice SČDO č. 1/2004 o finančních náhradách cestovného. Nárok na úhradu cestovného má soutěžící a případně odpovědná osoba, doprovázející soutěžícího mladšího než 18 let.

V Praze dne 6. září 2006

Přílohy : Přihláška společná pro Pohárek SČDO i Kandrásek SČDO
Kontakty na oblasti

PhDr. Jaroslav Vyčichlo v.r.

předseda Svazu

Ludmila Panenková v.r.

tajemnice Svazu

POHÁREK SČDO 2007

Memoriál Zdeňka Kokty

Vyhlášení a propozice soutěže monologů a dialogů

Předsednictvo Svazu českých divadelních ochotníků vyhlašuje XXXV. ročník soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO, Memoriál Zdeňka Kokty.

Soutěž je otevřená všem amatérským divadelníkům, usiluje o rozšíření obzoru v široké škále dramatické literatury a nabízí možnost tvůrčí práce na režijní přípravě a vlastním hereckém studiu dramatické postavy. Smysl tkví ve využití bohatých a cílevědomých schopností individuálních interpretů při herecké práci, nikoli však ve formální exhibici interpretů. Výběr předlohy není tématicky či žánrově omezen. **Soutěž je určena amatérům starším 16 let (!).**

Soutěží se v kategoriích:

- mužský a ženský monolog s časovými limity do 10 minut,
- dialog (maximálně 3 dramatické osoby), s limitem do 13 minut.

Tolerance časových limitů v soutěžním vystoupení je + 10%.

Monologem (dialogem) se rozumí, že dramatická osoba (osoby)

jedná (jednají) v určité situaci. Nikoliv tedy recitace, popis, vyprávění apod.

Ze soutěže jsou vyřazeni studenti a absolventi středních a vysokých uměleckých škol.

Soutěž je dvoustupňová. Prvním stupněm jsou oblastní (regionální) kola, která musí proběhnout do 25. února 2007. Druhým stupněm je národní přehlídka ve Velké Bystřici, která se bude konat 14. a 15. dubna 2007.

Soutěž POHÁREK SČDO se koná podle těchto propozic:

Každý soutěžící je **povinen zúčastnit se jedné oblastní (regionální) přehlídky (kola) POHÁRKU SČDO**. Národní přehlídka KANDRDÁSKU SČDO je postavena na úroveň oblastního kola POHÁRKU SČDO.

Přihlášky je nutno zaslat na kontaktní adresy oblastních předsednictev SČDO (viz příloha), popř. Divadelnímu centru Podbeskydí, nebo organizacím OREL, či Volnému sdružení východočeských divadelníků, a to podle příslušné oblasti. **Termín odeslání přihlášek pořádkajícím oblastním organizacím SČDO či uvedeným organizacím je 28. leden 2007**, pokud nebude příslušným pořadatelem oblastního (regionálního) kola stanoven termín jiný.

jezdíme sem každý rok s důchodci z Vrchlabí. Líbí se nám Krakonoš, líbí se nám mažoretka, dětičky.

Co si představujete pod názvem hry?

Myslím si, že to bude trošičku jako hudební.

Konkrétně nevím, ale mají to být taky nějaké zpěvy.

Chtěl byste si zarežirovat nebo zahrát?

Režuruju skautům táborové ohně, divadlo jsme si odehráli zamlada. Teď už mám stařecký potíže s chrupem, hrát už nejde – leda šišlavýho dědečka.

Po

Co jste si odnesli z představení?

Zpívat a radovat se je nejlepší.

Bylo to moc pěkný.

Moc hezký.

Krásný zážitek

Mirunka a Kačenka

REPORTÁŽ NARYCHLO S ÚŽASNÝM PUBLIKEM

VEČER

Před

Proč jste si vybrali tohle představení?

Byli jsme donuceni. Abychom se nemuseli učit.

Připadá mi to zajímavý.

Doufám, že mě to nezklame.

Slyšela jsem, že je to pěkné, tak se těším.

Vybral jsem si skoro všechna představení.

Já chodím každý den.

Už jsem to jednou viděla od jiné společnosti.

Viděli jsme ho v jiné verzi.

Mamka mně koupila lístky.

Chodím na všechno.

Po

S jakými dojmy odcházíte?

Dojmy jsou příjemné.

Mně se to líbilo.

Tento druh umění patří mezi mé oblíbené.

Líbil se nám čert.

Dneska se mi zdáli trochu sedření, ale moc se mi to líbilo.

Byli dobří.

Úžasný. Mně se líbila Smrt, co nebyla chviléma Smrt.

Jsem překvapen, že v takové vesnici se najde tolik dobrých zpěváků a hudebníků – patří na jinou než ochotnickou scénu.

Mně se velice líbilo představení pro nás neznámých ochotníků, moc jim děkuju, mám takový nádherný pocit na duši. Dobro – zlo – strašně se mi líbil výkon Ďábla a vůbec zpěvy – bylo to krásný.

Herci

Čert – Publikum bylo perfektní, jsme rádi, že bylo tolik skvělých lidí v sále. Výborně se nám hrálo.

Režisér – Myslím si, že to bylo slušný. Publikum je vynikající, úžasný, takový jsme ještě nikdy neměli.

Bonggo a Pepík

Dnes se představuje

Ochotnický spolek TJ Sokol Pyšely

je poměrně mladý spolek, který vznikl v únoru před třemi lety. Do Vysokého přijeli letos poprvé a svou nominaci na KDP považují za velký úspěch. O přehlídce samozřejmě slyšeli a: „*Všechno je podle zpráv, které se k nám donesly. A dokonce je to ještě lepší,*“ tvrdí soubor. Jelikož jsou vysočtí novicové z dění okolo sebe ještě trochu vykulení, nestačili do muzea na výstavu prvního korupčního spolku v Čechách VOBSKOČÁKu zajít, takže na naši otázku odpověděli laconicky: „*Ještě jsme neviděli.*“

Podle úvodní zprávy, kterou Bohumil Gondík narychlo sepsal těsně před vítáním na divadelních schodech, jsou souborem bezproblémovým. Ani s financemi prý problémy nemají. „*Nejsme na tom špatně. Sháníme sponzory.*“

Amatérské divadlo má dle Pyšelských tradiční postavení, ale nové tváře do souboru se jim taktéž neshánějí snadno. A o tom, jací vlastně jsou, nehovoří. Prý to neví. Takže v krátkosti – jejich šestadvacet,

jsou muzikanty i herci a jsou obyvateli Pyšel a okolí, někteří dojíždí z Prahy. Díky svému krátkému trvání tvoří soubor vesměs mladí lidé, kteří se s divadlem v podstatě teprve seznamují. Přesto mají ve svém středu držitele zlatého Tyla, který mu byl udělen v tomto roce. V repertoáru mají Dva muže v šachu, zpívanou hru Zpěvy sladké Francie a nyní Malované na skle.

(red)

Slivovice s koláči

Včera odpoledne se před divadlem Krakonoš roztančili a rozezpí-

vali poslové valašského boha Rade-gasta. Mezi přihlížející byly rozdávány vázané svatební valašské koláčky a rozlévána slivovice. Prý velmi jemná a dobrá. Personál kuchyň-

vat. V této době se podílel na režii hry Radoslava Lošťáka Dům, kde nesněží (režie V. Kotva), která se v roce 1983 probojovala na XIV. KDP, národní přehlídku vesnických a zemědělských souborů. Další režijní spoluprací se stala hra Laszló Gyurko Elektro, má lásko. (režie Rudolf Šimice, 1983)

První samostatná režie je z r. 1984 a stala se jí inscenace Jílkova *Silvestra* (1983), následovala režie Daňkovy hry *Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo* (1985), po ní (1989) Šaferova *Černá komedie*. V letech 1987 – 1990 studoval II. režijní školu SČDO, kterou absolvoval inscenací *Báje* Daniely Fischerové (1990). V roce 1994 inscenoval Pristleyovu *Nebezpečnou křižovatku*. Následovaly režie *Obchodníka s deštěm* N. Richarda Nashe (1996, účast na XXVII. KDP), Daňkův *Příběh uherský* (1998, účast na NP Aktovka SČDO v Holicích), Ůrkényho *Kočíci hra* (2000, účast na XX-XI. KDP), Gogolova *Ženitba* (2004, účast na XXXV. KDP).

Od roku 1970 byl jednatelem souboru, v letech 1973 - 95 (s asi dvouroční přestávkou) vykonával funkci vedoucího souboru a od r. 1995 je starostou Spolku divadelních ochotníků (SDO) v Radnicích, občanského sdružení, v němž se radnický divadelní soubor transformoval a navázal tak na svoji prvorepublikovou tradici. SDO v Radnicích je organizátorem 33 ročníků Radnické divadelní přehlídky, organizátorem 12 ročníků Radnického dráčka, oblastní přehlídky divadelních souborů hrajících pro děti západočeské oblasti, 7 ročníků recitační soutěže o pohár SDO v Radnicích pořádaný pro radnickou ZŠ a další kulturní, výstavní, přednáškové a odborné činnosti.

Je dlouholetým členem západočeského oblastního předsednictva SČDO v Plz-

ni a od roku 2002 předsedou Svazu českých divadelních ochotníků. V současné době je členem komise Ministerstva kultury ČR pro udělování ceny ministra kultury v oblasti amatérského divadla, členem odborné rady ARTAMA pro amatérské divadlo, členem Festivalového výboru Jiráskova Hronova a členem Přípravného výboru Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou. Jako předseda SČDO přinesl do činnosti této zájmové organizace nového ducha s cílem rozšířit její vliv v regionech. Nese velký podíl na zahájení režijní školy SČDO v roce 2004, její propagaci, organizaci a finančním zajištění.

Podíli se více než čtyřicet let na činnosti domácího souboru, část z této doby i na činnosti SČDO.

Z podkladů navrhujících organizací zpracoval Dušan Zakopal

SMS: Ivan Hanus hlasi, že spal hezky doma. Ne dlouho, ale doma. Slusne vychovane klice predpokladaly majiteluv pohyb a dorazily za nim do Hasicarny. Zaroven ze okamzite konci s pretacenim hruskovice v kuchynce a uklidi si v kufuru. Verejny slob je (pro jistotu) platny do konce KDP.

Vobskočák

upozorňuje na hosty přehlídky, kterými budou

Květa Fialová

a

Nad'a Konvalinková.

Vystoupí na vysocká prkna ve středu o 14. hodině.

keré na své pouti loutkářským světem Karel Šefrna zanechal.

Neobyčejnou hodnotu má však jeho postavení v oblasti kultivování českého amatérského divadla, nejen loutkového, v podněcování tvořivosti, sounáležitosti, suverenity. V příkladu odpovědnosti a věrohodnosti práce.

Mgr. JIŘÍ ŠIMEK (*1934)

Svaz českých
divadelních ochotníků
DS Havlíček Zákupy

Za dlouholetou tvůrčí, organizační a kronikářskou činnost pro ochotnické divadlo v Zákupích

Jiří Šimek se divadlu věnuje od patnácti, kdy hrál v souboru Sokola Malá Skála a na gymnáziu v Turnově. Po kantorských studiích přišel v roce 1956 do Zákup, kde ihned nastudoval školní představení ve spolupráci s DS Havlíček Zákupy. Stal se členem tohoto souboru a v letech 1960 – 81 pracoval jako jeho vedoucí a současně vedl zákupský dětský soubor (1961 – 71). Prakticky v každé inscenaci DS Havlíček hraje nebo režíruje, pracuje jako dramaturg, často i jako scénograf a hudební dramaturg, v sedmi případech je autorem textu nebo hudby. Celkem se podílel na 73 inscenacích a komponovaných pořadech, z nichž 46 režisoval a odehrál shodný počet rolí.

V roce 1981 rezignoval na post principála a stal se jednatelem souboru a kronikářem ochotnického divadla v Zákupích. Kroniku zkompletoval z historických materiálů a výpovědí pamětníků už od založení souboru v roce 1923. Vydal rovněž sborník k 80. výročí zákupského divadla.

Od roku 1996 pracuje také v oblastním předsednictvu SČDO České středohoří, od roku 2002 jako jeho místopředseda. Jiří Šimek je držitelem Zlatého odznaku SČDO.

PhDr. JAROSLAV VYČICHLO
(*1947)

Svaz českých
divadelních ochotníků
Spolek divadelních ochotníků
v Radnicích

**Za dlouholetou iniciativní práci
věnovanou rozvoji ochotnického
divadla**

Jaroslav Vyčichlo se věnuje amatérské divadelní činnosti od svého mládí ve Spolku divadelních ochotníků v Radnicích. Členem spolku se stal r.1965 po předchozí krátké spolupráci se Studiem mladých, které při spolku pracovalo a které vedl profesionální herec a režisér Václav Kotva.

Jako herec amatérského souboru vytvořil řadu hereckých rolí, např. Vlčáka Rougera v Sauvajonově *Hrsti plné kopřiv*, kriminálního asistenta Richtera ve Fricově *Druhé tváři*, Víta Moravce v Stiebrových *Posledních prázdninách*, výpravčího Kováče v Kákošově *Mrtvé koleji*, Adolfa Dudu v Lošťákově *Domě, kde nesněží*, postavu Chóru v Gyurkově hře *Elektro, má lásko*, Solferna v Drdových *Hrátkách s čertem*, Kašpara Zachara v Boučkově *Noci pastýřů*, Majora Huga v Rozmarném létě Vladislava Vančury, koadjutora Isidora v Goldoniho *Poprasku na laguně*, školního inspektora Chlopova v Gogolově *Revizorovi* atd.

Ve spolupráci s Václavem Kotvou a později s Rudolfem Šimicem začal režiro-

Vysoký nad Jizerou Janem Vaverkou st. Oba svorně popřáli novému souboru obligátní „zlomte vaz“ a Vlastík Ondráček vyjádřil uznání nad tím, že na více jak stoletý soubor vypadá Chaos poměrně mladě.

(jn)

ky ji chválil velmi hojně, neb ji ochutnal skutečně důkladně.

V tuto chvíli je už zřejmě všem jasné, kdože to byl včera ve Vysokém vítán. Dorazil sem nováček přehlídky, Divadelní soubor Chaos z Valašské Bystřice. A protože zde byli poprvé a předem se pečlivě vptali, jak to tady chodí, připravili se na vítání více než zodpovědně. Tentokrát nebyla režie uvítacího ceremoniálu pouze v rukách domácího souboru. Bystřičtí přijeli i s kapelou a představili své městečko kytíčkou uvitou z lidových písní svého kraje pod Beskydami. Dokonce i „Nanyňka, jež šla na zeli“, měla originální doprovod právě valašské kapely.

Divadelníky od Rožnova pod Radhoštěm přivítal pod krkonošskými vrcholky Vlastík Ondráček za vyhlášovatele přehlídky SČDO společně se starostou DS Krakonoš

Chápu, ale nepomůžu

„*Je libo rumové pralinky?*“, otázal se Dušan Zakopal v úvodu včerejšího rozborového semináře k představení DS Žlutice Žlutice Rejzák z Prahy. Nejprve osobně vyzkoušel kvalitu čokoládové laskominy a možný obsah alkoholu, jenž Borec hercům zapověděl a se slovy „*Ano, lze*“ se jal další bonbony rozdávat mezi členy poroty. Předseda poroty se jich vzdal ve prospěch hrajícího souboru a otevřel „besídku“ o inscenaci.

Výkopu se ujal Saša Gregar a přiznal, že se cítil být po celou dobu v roli Šustrové. Shrnul své postřehy, které již předtím uveřejnil ve Větrníku, a dodal, že v porotě padla řada dalších nápadů, jak vyřešit konec, například zmnožit strip-týz na více osob, ne jen na Borce. V tomto okamžiku namítl předseda poroty, že stejně jako v redakcích

novin nemusí všechny tvůrčí a režijní nápady vyjadřovat názory celé poroty.

„Prostě hráli jste to dobře, líbilo se nám to,“ navázal znovu Saša Gregar a pokračoval, „Čekám, že se v budoucnu bude dít ještě víc. Nemusí, ale bylo by to škoda, protože pak by hra zůstala jen v zábavné rovině. Ale představení je osvěžující a kéž by jich bylo víc.“

Marie Caltová uvedla svou řeč ještě jedním kladem, kterého si podle vlastních slov velmi váží: „Jaromír Břehový má jednu skvělou výhodu - píše hry na svůj soubor, na typy, které v něm má. To je vzácnost a soubor by si toho měl vážit,“ zvolala porotkyně, která se přiznala, že práce Žlutických ji osobně zajímá, a proto se jela podívat už na premiéru této hry. „Musím přiznat, že od prvního uvedení inscenace obrovsky vyrost-

la. Všichni se na scéně posloucháte a hrajete spolu, navazujete na sebe. I Jaromírův projev se mi velmi líbil, snad jen bych podotkla, že závěrečné zděšení režiséra Borce zůstává jaksi na povrchu. Způsob, jakým on utíká z divadla, napovídá, že ještě není úplný konec,“ sdělila svůj pocit Marie Caltová představiteli režiséra a dodala, že nejšťastnější je v divadle, kde se někomu směje a zároveň je jí ho trochu líto.

Porotce Jiří Hraše vyprávěl přítomným příhodu z padesátých let, kdy přišel do Prahy jakýsi režisér Vasiljev, který před sebou tlačil doporučení, že byl u Stanislavského. „Inscenoval pak v Praze jakousi hru s nevalným výsledkem. Poté se prosákl, že sice skutečně byl u Stanislavského, ale jako garderobiér,“ usmíval se

porotce, který měl k uvedenému už jen dvě další poznámky. „Představa, jak je výhodné a jednoduché napsat hru na svůj soubor a pak ji i inscenovat, je mylná. To, že do toho souboru jde a předvádí vlastní civil, je obdivuhodné,“ vykládal Hraše, jenž se hned doznal, že je stále v rozpacích z toho, jak režisér v představení válcoval svou nezdolnou energií všechny v souboru. „Snad chvilka váhavosti před tím, než to Borec samo sebou

Rychlých šípů byla navržena na účinkování v Praze v rámci kulturního programu XIV. Vsesokolského sletu v červenci 2006.

MUDr. KAREL ŠEFRNA

(*1939)

Volné sdružení
východočeských divadelníků
LS „C“ Svitavy

Za celoživotní uměleckou a pedagogickou práci a podíl na rozvoji loutkového divadla v České republice

MUDr. Karel Šefrna, vynikající zubní lékař, loutkář, autor, režisér, herec, muzikant, textař, skladatel, pedagog, rybář, včelař, nositel zlatého odznaku Josefa Skupy, nositel Ceny MK ČR za rok 2000, jeden ze zakladatelů Volného sdružení východočeských divadelníků...

Jméno Karla Šefrny je spojeno se jménem svitavského loutkářského souboru „C“. Ta jména patří k sobě, vyslovíš-li jedno, ozve se druhé. Tato legenda se začala tvořit před třiceti lety a zahrnuje v sobě slavnou dobu českého amatérského divadla sedmdesátých a osmdesátých let. Především divadla loutkového a alternativního, které navíc nekompromisně překročilo své hranice (např. Zazděná slečna, Šrámkův Písek 1976). Kupodivu „C“ neztratilo výdrž, význam, kvalitu i po celou dobu let devadesátých, a na rozdíl od mnoha již zaniklých rovněž legendárních souborů má umělecký apetýt a vynikající výsledky i po roce 2000.

Dodnes Karel Šefrna vytvořil na třicet autorských inscenací, z nichž většina byla v první linii vrcholných českých di-

vadelních přehlídek, Loutkářské Chrudi-mi a Jiráskova Hronova. Inicioval mnohá divadelnická setkání, např. Přelety nad loutkářským hnízdem, řadu vzdělávacích akcí a působil jako pedagog, především při vzdělávání učitelů. Ve Svitavách vybudoval několik divadel, naposled divadlo Trám.

Jeho „Céčko“ bylo ozdobou mnoha mezinárodních festivalů v Evropě, několikrát s vynikajícím ohlasem hrálo ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Německu, Maďarsku, Estonsku, Rakousku, ale i v Maroku, stalo se jakýmsi internacionálně srozumitelným amatérským „Divadlem Drak“.

„Karel Šefrna, to je sága českého amatérského divadla. Přišel do doby, která chtěla a vyžadovala pro amatérismus lidi, jako je on. Stal se solí jevu, jež si osvojil název „divadlo autorské“. Vždy ho zajímalo něco, co bylo důležitým tématem, problémem. Jako citlivý člověk pokračoval čtené divadelní hranice, aniž by v tom byla schválnost proklamující experiment. Vždycky tvořil divadlo o nás, vždycky to bylo divadlo, které se otevíralo všem divadelním podnětům, které je pracovalo v nové a nové tvary, jež byly pokaždé překvapivou a nečekanou inscenací. Se svým legendárním svitavským „Céčkem“ napsal „novou kapitolu do dějin českého divadla – nejenom amatérského“, napsal o něm prof. Jan Císař.

Citovat bychom mohli i řadu dalších divadelníků, teoretiků a kritiků, kteří se prací Karla Šefrny s nevyšším uznáním zabývali, např. Jana Dvořáka, Evu Hanžlíkovou či Petra Lébla. Vynikající autorské inscenace, např. *Eduard*, *Jako pel*, parafráze *Hamleta*, *Tak trochu...*, a konečně *Bystrouška*, *liška* z období nejčerstvějších, jsou zapamatovatelnými otisky,

pro divadlo ve Východočeském kraji.

Podílel se na vzniku VSVD a je pokladníkem a členem Rady VSVD i členem redakční rady Hromady. Jako „Nestora“ amatérského divadla ho přiblížil všem divadelníkům v obsáhlém životopisu Jan Císar v Hromadě v roce 1995 (č.14, str. 418).

MIROSLAV MATES (*1936)

Skupina amatérských
loutkářů SČDO

LS Před branou Rakovník

Za obětavou a příkladnou celoživotní práci pro loutkové divadlo a přínos pro rozvoj loutkářství a loutkového divadla

Miroslav Mates se zabývá loutkovým divadlem od roku 1953 a po tuto dobu je členem kolektivu loutkového divadla v Rakovníku. Zabývá se hlavně technickým zabezpečením inscenací, technickými návrhy a výrobou kulís a loutek, propagací a péčí o vlastní chod divadla. V minulosti zabezpečoval zázemí pro Lidovou konzervatoř v Rakovníku. Matesova práce pro soubor je neocenitelná a v dnešní, pro amatérské divadlo nepřejíci době, nezbytná. Podílel se na tvorbě kompletního repertoáru našeho divadla a vypomáhá příležitostně i při představeních ZUŠ v Rakovníku.

V roce 2005 byla práce pana Miroslava Matese oceněna Čestným uznáním Matěje Kopeckého.

MIRKO SPURNÍK (*1927)

Česká obec sokolská

DS T.J. Sokol Litovel

Za zásluhy o sokolské divadlo

Mirko Spurník, syn sokolské herečky, hrál již od osmi let až do válečného zrušení Sokola (1940). Po osvobození se k divadlu vrátil. Uplatnil se jako režisér muzikálové pohádky *Sněhurka a sedm trpaslíků*, v Kvapilově *Princezně Pampelišce* si zahrál ve vlastní režii úlohu *Honzy*. Konec přišel s novým zrušením Sokola (1949).

Po dvou letech navázal na svou divadelní činnost v Klubu Litovel, hrál *Dr. Galéna*, *Mikuláše Dačického* i *Komtura*, režíroval *Noc na Karlštejně*, *Pohledte, pokušení* a řadu dalších her. V roce 1970 byl jeho Divadelní kroužek rozprášen OV KSČ za protirežimní činnost a rozhlasové vysílání. Jediná možnost další divadelní práce byla anonymní.

V letech 1985 – 1995 Mirko Spurník režíroval dětská představení se školními žáky. Po obnovení TJ Sokol v Litovli, se ujal vedení celého Sokola včetně divadla a rychle navázal na úspěchy svého dřívějšího Divadelního kroužku, považovaného za jeden z nejlepších v Severomoravském kraji. Po první inscenaci, již byly *Drdovy Dalskabáty*, následovaly každoročně až dvě další hry. Současně přivedl pod křídla litovelského Sokola i svůj Dětský soubor ZŠ Vítězná. Celý divadelní soubor se pod Spurníkovým vedením stal výrazným nositelem kultury ve městě Litovli a v okolí.

V letech 1993-2003 byl Mirko Spurník starostou TJ Sokol Litovel a vykonával také funkci předsedy revizní komise Župy olomoucké – Smřkovy. Za dlouholetou obětavou práci pro Sokol byl odměněn Pamětním listem ČOS a za činnost ve prospěch sokolského hnutí Bronzovou medailí PV ČOS. Jako režisér a inscenátor se zúčastnil tří přehlídek sokolských divadelních souborů v Litovli, Lázních Toušeni a Boskovicích. Jeho inscenace

brilantně vyřeší, by mě potěšila. “

Ani scénograf neměl zásadní výhrady. Tvrdil, že musí alespoň nějakou „prudivou“ vymyslet, aby měl soubor vůbec na co reagovat, a tak se pustil do kostýmů: *„Snad trocha bizarnosti u pánských kostýmů tak jako u dam by nebyla na škodu,“* řekl Petr Kolínský, prý naprosto okouzlený provázkovou oponou.

„Na představení mě nejvíce zajímala otázka vztahu divadlo – divák,“ rozhovořil se František Laurin a uznal, že Žlutíčí svou inscenací nemluví proti modernímu divadlu jako takovému, ani neodmítají vývoj divadla, pouze nechtějí hrát divadlo blbě. *„Vy prostě chcete hrát příběh. Hrajete sami sebe a přitom to není podehrané, ale jevištně nosné,“* ocenil zkušený divadelní režisér a dodal, že naprosto soucítil s tím chudákem Borcem. *„Někdy se stane, že režisér je tak v zajetí své práce a tužeb, že přestane vnímat a chce vysněného výsledku dosáhnout za každou cenu. Otázkou pak je, zda ten jeho cíl není pouhá ptákovina. Právě včera jsem si při vašem představení vzpomněl na jednoho svého kolegu, který opravdu chodil o hodně dříve před zkouškou do divadla, seděl na jevišti u stolku a snil. Když se ho pak inspicient optal, zda už může*

pustit herce na zkoušku, rozmrzele opáčil: tak je pust', stejně mi to teď budou do dvou jenom kazit,“ svěřil

se prof. Laurin a na závěr semináře přidal ještě krátký příběh o slavném režiséru Alfrédu Radokovi, kterak se snažil uvést v realitu svou představu dramatické postavy a herec stále neplnil jeho přání. *„Pak se toho chudáka zeptal - chápete, co po vás chci? A dotyčný herec vystoupil pokorně na forbínu a potichu sdělil slavnému umělci – Pane režisére, já vás chápu, ale pomoci vám nemůžu.“* (jn)

Žlutí zdar!

*Ledva na kraj tma zas padla
Klusali jsme do divadla,
Rozjasnit si líc.
Neb přijeli z velké dáli,
Aby tam zase hráli
Žlutí - ze Žlutic.*

*Ten, kdo jinde honil vodu,
Učinil si velkou škodu.
Bylo to moc fajn.
Smutkům všichni dali vale,
Slzu smíchu měli v sále
I ti, co nemaj šajn,*

*Co je to divadlo hráti,
Režiséra poslouchati –
Trému mít a strach,
Jak dopadne premiéra-
(co ta blbá zkouška včera?)
a též zažít krach.*

*Dobře jste to – milí – hráli,
Opět jste nás nezklamali.
Jsme z vás hotoví.
Dobře ať vám – i jemu – je,
Ať píše a režíruje
Jaromír – Tyl – Břehový.*

*Nezapomeň, že jsi musel
Máše veliký slib dát!
Nejen psát a režírovat,
Za herce se potom schovat!
Budeš taky hrát!*

Jiří Hlávka

Přestavět!

Pár slov k hodnocení inscenace DS Žlutičanu Žlutice přidal i Jiří Hlávka. Byl natolik nadšen jejich představením, že prohlásil, že v současné době píše on ještě s několika kolegy petici do Žlutic. Žádá v ní, aby to město, které bylo vystavěno ve tvaru kalicha, bylo okamžitě radikálně přestavěno, a to do tvaru divadelní masky. (jn)

Mužský koukají, jak ženský dělají

„Jako Západočech jsem hrdý na to, že v západních Čechách vyrostli už dva dobří autoři komedií - Toník Procházka z plzeňského divadla a Jaromír Bystřický ze Žlutice,“ pochvaloval si svůj původ karlovarský Vlastík Ondráček, když zahájil loučení se souborem Žlutičan ze Žlutic. „Vždycky jsem snil o roli, kterou měl ve hře Pepíček. Pouhé –ano- je snem každého stárnoucího herce,“ posteskl si průvodce loučením. Dotyčný Pepíček jej utěšil, že podobná role se dá sehnat velmi rychle, stačí, aby přestala sloužit paměť. „To jediné ANO si pak zapamatuješ vždycky,“ smál se Josef Sýkora.

Jménem hostitelského souboru se se Žlutickými rozloučila Svatka

z Patrickovy *Opaly*, Don Salust z Hugova *Ruy Blase* a další záporné role, ostře kontrastující s jímavou postavou starého učitele Vorlického z Tylovy *Paní Marjánky*, svěřenou mu režisérem K. Tomešem v době, kdy sotva překročil čtyřicítku. Komedialní žánr si vyzkoušel např. v Perriniho hře *Čert nikdy nespí* nebo jako Baron z Horníčkových *Tří Albertů*. V roce 1990 si zahrál Napoleona v Hubačově *Generálce* a když byl zvolen místostarostou a posléze starostou České Třebové, osm let nehrál. Divadlo mu ale chybělo.

Režijně je podepsán pod 10 inscenací a dramaturgický výběr nejlépe vypovídá o Hýblově divadelním vkusu i režiséřské odvaze: W. Hildesheimer *Dobývání princezny Turandot*, G. B. Shaw *Pekelník* a *Pygmalion*, V. Hugo *Ruy Blas*, J. B. Moliere *Tartuffe*, J. B. Priestley *Poklad*, W. Shakespeare *Jak se vám líbí* a *Večer tříkrálový*. Společně s manželkou Alenou, herečkou téhož souboru, vytvořili Hubačovu *Generálku* a v roce 2004 byla jeho poslední režii *Rodina je základ státu* R. Cooneye (nominace na národní přehlídku v Třebíči).

Mgr. BŘETISLAV LELEK (*1935)

Volné sdružení
východočeských divadelníků
Hradec Králové

Za celoživotní službu ochotnickému divadlu a podíl na jeho rozvoji ve východních Čechách.

Břetislava Leleka formuje amatérské divadlo už od roku 1948, kdy začal hrát ve školním souboru. V době studií stoval v DVÚ v Hradci Králové. Byl členem

hradeckého DS Klicpera a současně hrál i v žambereckém divadelním souboru, poté v Hradci Králové - Mladá scéna, Kulturní dům ROH na Střelnici, ZK ROH ZVÚ v Koruně, v OB Malšovicích i v Předměřicích. Během své kariéry vytvořil množství rolí, např. Martina Kabátu v *Hrátkách s čertem*, Lizala v *Maryše*, Kubu v *Tvrdohlavé ženě*, Mánka v *Gazdině robě*, Babu v *Janu Roháči*, Doktora ve Švarcově *Stínu*, Sejtka v *Lucerně*, prof. Peterse v Kruczkowského *Němcích*, Scipia v *Nebe na zemi*, Kováře v *Loupežníkovi*, Janka ve *Věci Makropulos*, Toniho v *Matce*, soudce Ljapkina v *Revizorovi*, Cruchota v *Evženii Grandetové* a mnoho dalších, pohádkynevymáje. Čtyřikrát hrál na Jiráskově Hronově se souborem KD-ROH pod vedením režiséra Josefa Vavříčky. Zabýval se též přednesem prózy a monologů. Vystupoval i na Wolkrově Prostějově a na celostátní přehlídce STM v Bratislavě získal v kategorii umělecký přednes 1. místo.

Počátkem 60. let se podílel na vzniku souborů malých jevištních forem, zakládal kabaret na Střelnici v Hradci Králové. Jeho diplomovou práci „Některé aspekty vztahu divák a divadlo“ na závěr studia Fakulty sociálních věd a publicistiky UK v Praze (obor sociologie umění) převzal Divadelní ústav. Podílel se aktivně na formování ochotnického divadla v okrese Hradec Králové spolu s Karlem Křepelkou a Petrem Průsou i jako porotce při OKS. Jeho aktivity sahají i mimo oblast Královéhradecka. Byl členem celostátních porot činoherního divadla i divadla malých forem, několikrát členem poroty celoarmádního festivalu ASUT v Bechyni a v Kroměříži. Dlouhá léta předsedal Krajskému poradnímu sboru

státní přehlídce *Rychnovská „8“* byl oceněn za námět, zpracování, výběr hudby a nejlépe zpracovaný zvukový záznam.

Těžiště jeho zájmové práce však zůstalo v amatérském divadle. Na závěr působení v Sokolově byl v roce 2001 oceněn *Plaketou města Sokolova za rozvoj kultury ve městě*. Se souborem se rozloučil nastudováním hry *D'Artagnan*.

Roku 2002 přesídlil do Pyšle, kde se ihned podílel na obnovení ochotnického souboru při TJ Sokol Pyšely. V současnosti vede třicetiletý soubor, se kterým připravil a nastudoval pozoruhodné inscenace *Dva muži v šachu*, *Zpěvy sladké Francie*, *Kdo zachrání kovboje?* a zejména *Malované na skle*, za něž získal pro soubor pozvání z Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel do kulturního programu XIV. Všesokolského sletu v Praze v červenci 2006.

ADOLF HURYCH (*1939)

Občanské sdružení
divadelních ochotníků
DS Vojnarka Trstěnice
Za dlouhodobou práci pro ochotnické divadlo a jeho rozvoj na venkově

Divadlu a kultuře v Trstěnici věnoval Adolf Hurych celý život. V roce 1973 režíroval svou první divadelní hru *Vojnarka*, v r. 1974 následovaly *Hrátky s čertem* a *Nový život*. O rok později režíroval *Naše furianty* a Jiráskovu *Lucernu* (1978). Pak nastala téměř dvacetiletá přestávka a až v roce 1996 režíroval vlastní divadelní hru *Pod tou naší starou lípou*.

V roce 1997 založil se svými kamarády (herci) DS Vojnarka, ve kterém je od založení předsedou. Zde režíroval další ze

svých her - *Píseň lesní studánky*. V roce 2000 na počest výročí selských bouří v Dolním Újezdě a okolí, napsal a režíroval divadelní hru *Selská rebelie*.

Od roku 1998 pořádá DS Vojnarka Trstěnické divadelní léto, jehož součástí jsou i Trstěnické dožínky, jejichž je režisérem. V letech 2001 režíroval opět *Vojnarku*, 2002 *Lucernu*, 2003 *Naši furianty* a v roce 2006 *Hrátky s čertem*.

LUBOMÍR HÝBL (*1936)

Občanské sdružení
divadelních ochotníků
DS HÝBL Česká Třebová
Za celoživotní úspěšnou činnost hereckou i režisérskou a organizační práci pro amatérské divadlo v DS HÝBL Česká Třebová v souvislosti s životním jubileem.

Lubomír Hýbl začal dráhu ochotnického herce a později i režiséra v DS HÝBL v roce 1956. Celé půlstoletí zůstal souboru věrný a nehleděl na svůj volný čas. Na jeviště jej přivedl režisér Miroslav Chudý v inscenaci Schillerova *Dona Carllose*, kde sehrál nepodstatnou roli prince z Parmy. Hned po ní následovala titulní role v Tylově *Pražském flamendrovi*, a odtud začal postupný vzestup mezi přední herce souboru. Dokládá to dlouhý výčet rolí nejrozličnějších žánrů, např. major Saranov v *Čokoládovém hrdinovi* G. B. Shawa, generál Burgoyne v *Pekelníkovi* téhož autora, dále Athénan v *Nezvalově Atlantidě* a postavy v dramatech Karla Čapka – profesor Sigelius v *Bílé nemoci* nebo Ondra v *Matce*, seržant Trotter v detektivce *Past na myši* A. Christie, Rannert z *Kruté masky*, Bradford Wintter

Hejralová a předala i jim knihu o Libereckém kraji. „*Najdete tu také pohled na podzimní Vysoké z místa, které určitě neznáte*,“ usmívala se Svatka a listovala knihou. „*A nikdy ho jinde ani neuvidíte, protože je to foceno ze stodoly, která dnes už nestojí*.“

„*Doufám, že nespádla po naši poslední návštěvě*,“ zašumělo v řadách loučícího se souboru.

Předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo přiznal, že divadlem Žlutických je vždy nadšen a že v Radnicích na ně netrpělivě čekají. „*Jsem ředitel umělecké knihovny, která obsahuje řádově 1 800 tisíc svazků a nejsem schopen Jaromírovi pomoci, když hledá hru k nastudování. Proto je pak nucen si napsat nějakou sám*,“ vysvětlil důvod vzniku „Rejžáka“ J. Vyčichlo.

Hostes souboru, Honzík Hejral, tentokrát měl podrobné poznámky, co na soubor, který si vyžádal,

p r á s k n o u t : „*Nejspolehlivější ze souboru jsou Stáňa a Ivanka, které byly na přípravu vítání nastoupeny jako první. Sobotní večer nemohu objektivně hodnotit, protože do půlnoci jsem byl v divadle kvůli loutkovému představení, ale v půl jedné bylo v hasičně úplně pl-*

no,“ prozradil Honzík, nedbal nic na poznámky typu „my jsme svá žlutá trička půjčili Boleradickým“ a ve výčtu žlutických hříchů pokračoval. Řekl, že kvůli stavění scény si dohodli termín na devátou, ale všichni přišli o půl hodiny déle. „*A to nebylo všechno. Udiveně jsem zíral, že pánská část souboru si sedla a dívala se, jak ta dámská část staví scénu. Jediným z pracujících mužů byl režisér Břehový, který řešil svou noční můru – provázkovou oponu, která je přece jen na našem velkém jevišti trochu malá*,“ vykládal své postřehy vy-

socký hostes. O společenském večeru pronášel slova pouze lichotivá, pozastavil se jen u rozborového semináře z včerejšího rána. „Od začátku jsem vám říkal, že seminář začíná v půl desáté. Nakonec čest souboru zachraňovala trojice vašich krásných žen, které dorazily v 9.20. Ostatní se objevili až v 9.40,“ zdvihl významně obočí Honzík.

Starosta Vaverka nechtěl mluvit příliš dlouho, protože se mu prý s přibývajícím slovy roztřese hlas a občas skane i slza. A pak to prý u loučení vypadá opravdu jako na „Plakánku“, jak kdysi s kolegou tuto akci nazvali. Proto se raději chopil své harmoniky a spolu s kuchyňkou zazpíval píseň na rozloučenou.

Nechyběl ani všeobecně oblíbený Telemark v podání Slávky Hubačkové, který se mění s každým souborem. Zřejmě produkce je ovlivněna charakterem odjíždějícího soutěžícího. V žádném případě nechceme Slávku obvinít z nějakého nadřívání některým divadelníkům (nadřívání se projevilo hlavně košatostí vyprávění).

Jaromír Bystřický sice tajně doufal, že jakmile odehraje soutěžní představení, už mluvit nebude muset. Opak je ale pravdou, a tak pár slov ještě vyslovil.

„Jezdím sem už dvacet let. Z toho devětkrát jsme na vysockém jevišti hráli. Rádi sem však jezdíme po každé, protože jste úžasní stejně jako přehlídka, setkáváme se tu se skvělou partou lidí a doufám, že tu nejsme naposledy,“ řekl režisér, herec a autor v jedné osobě. Předal Svatce všudeplatící euro a karlovarské Lázeňské oplatky a pak už jen se souborem třikrát objel kostel, aby se jeho přání stalo skutečností.

(jn)

"Slavnost mládí - Majáles". V OS J. K. Tyl v Lomnici nad Popelkou je stále činový, do konce roku 2005 sehrál celkem 101 rolí v 538 představeních. Zatím režíroval 30 inscenací, např. Věc Makropulos, čs. premiéra Hra na Otóna, a v r. 1999 postoupil s Gogolovou Ženitbou na NP Divadelní Třebíč. Odborné poroty jednotlivých přehlídek ocenily i jeho herecké umění, např. v roli vodníka Ivana v Jiráskově Lucerně, sluhy Štěpána v Gogolově Ženitbě, Tuláčka v Kubátové Jak přišla basa do nebe, diplomata Hanuka Šendorfa ve Věci Makropulos, ševce Habršperka v Našich furiantech, Jíru Dandu v Moliérově Chudáku manželovi, Terezčáka v Bukovčanově Než kohout zazpívá a v řadě dalších.

Úspěšný byl též v soutěžích hereckých monologů, např. O Cyranův kord v r. 1983 za roli Roubala v Zapadlých vlastencích zvítězil, v dalších ročnících byl druhý a třetí, v Kutnohorské pečetí získal 2x hlavní cenu. Řadu let byl i člen výboru a předseda DS J. K. Tyl (1993-4). Ve svých 86 letech je trvale zapojen do činnosti spolku..

NAĎA DOLEŽALOVÁ (*1927)

Volné sdružení

východočeských divadelníků

DS Vrchlický Jaroměř

**Za dlouholetou poctivou práci
v divadelním souboru Vrchlický
Jaroměř a výchovu nových genera-
cí amatérských divadelníků**

Paní Doležalová, paní Naďa, Naďa. Synonyma pro nezkrotnou energii a pracovitost. Zpočátku amatérská herečka, po řadě vzdělávacích akcí pro režiséry se sta-

la kmenovou režisérkou činoherních inscenací jaroměřského DS Vrchlický. Vychovala celou generaci amatérských herců. Ve své osobní statistice uvádí v letech 1964 -97 dvacet čtyři režii.

Atmosféra kolem Nadi Doležalové byla vždy naplněna družností, humorem, ale i kritičností a vysokou odpovědností nad započatým dílem. Naďa ráda pracovala s profesionálními hosty. Svou činnost v divadle chápala jako společenské poslání, nikdy se nepropůjčovala k podbízivosti.

BOHUMIL GONDÍK (*1943)

Česká obec sokolská

DS T.J. Sokol Pyšely

Za zásluhy o sokolské divadlo

Dětství prožil Bohumil Gondík v Novém Sedle u Lokte mezi Karlovými Vary a Sokolovem, od r.1957 studoval na Střední průmyslové škole dopravní v Praze, kde absolvoval i vojenskou službu. V Praze přilnul k divadlu, filmu i opeře a amatérsky se začal uplatňovat jako organizátor a režisér studentských a vojenských představení.

Od roku 1967 sám ochotnický hrál, ale po čtyřech sezónách pouze režíroval. Nejpodstatnější část své dosavadní režijní působnosti spojil se Sokolovem, kde se díky svému rozhledu, talentu a trpělivosti stal doslova vychovatelem a učitelem řady amatérských herců. Na scénu uvedl mj. *Strašidlo cantervillské, Past, Lháře, Tři sestry, Přišel na večeri, Dva na houpačce, Oidipa* atd. Na krajské i celostátní úrovni byl několikrát oceněn za nejlepší režii a jím vedený soubor za nejlepší inscenaci i cenami diváka. Krátce se věnoval rovněž amatérskému filmu - na celo-

(Pokračování ze stránky 13)

Hraše, M. Caltová, Zd. Tesař, D. Zakopal, tajemnice H. Šiková. Rozborové semináře se konaly na závěr jednotlivých bloků vystoupení.

Ceny byly uděleny takto:

Hlavní cena Evě Čurdové (De Facto Mimo Jihlava) za inscenaci Já měla hezkej život, pane – dle I. Bunina zdramatizoval O. Ornest v režii P. Soumara.

Tuto inscenaci porota doporučila vyhlašovatelé uplatnit do programu 75.Jiráskova Hronova (JH) a také na přehlídku D1H v Chebu 2005.

Cenu za bezprostřední herecký projev a výtvarné ztvárnění maňáskové inscenace Hrnečku, vař získala Jarka Holasová z Václavic u Náchoda. Vystoupení bylo výrazně autorské, neboť interpretka dramatihovala, výtvarně řešila i režiovala text K.J. Erbena.

Cenu za dramaturgické a herecké ztvárnění inscenace Kulhavý mezek dle O. Daňka získal Vratislav Mikan (DS M+M Hranice), který byl interpretem, dramatihoval, upravovatelem i režioval v jedné osobě. S přihlédnutím k vysoké úrovni interpretace v daném oboru porota doporučila vyhlašovatelé nabídnout tuto inscenaci pořadatelé 75.JH do doplňkového programu do exteriéru parku v Hronově.

Ředitelka NP uplatnila své právo a udělila Marcelé Slavíkové (DS TEREZA Křivoklát) cenu za zachování tradic lidového divadla za osobitý projev v inscenaci Betlémský příběh.

Dušan Zakopal

Dne 20. dubna 2006 zasedala komise pro udělování zlatého odznaku J.K. Tyla, která schválila 11 návrhů předložených signatáři statutu ZO JKT.

NOSITELÉ ZLATÉHO ODZNAKU J. K. TYLA V ROCE 2006

VLADIMÍR CERMAN (*1920)

Svaz českých

divadelních ochotníků

DS J.K.Tyl Lomnice nad Popelkou
Za celoživotní hereckou a režijní práci v ochotnickém divadle na severovýchodě Čech

Velmi dlouhou a úspěšnou ochotnickou dráhu začal Vladimír Cerman po uzavření vysokých škol v r. 1939 v Lomnici nad Popelkou. Jeho první rolí byl r. 1942 horník v Drdově "Jakož i my odpouštíme", první režii hra V. Záruby

Ještě trocha poezie

A dnes ještě přídavek poezie, neb z našeho vysocko-libického básníka to prý „vytrysklo jak z kozy“. A my si mneme ruce - nechť tryská a prýští, to vše řádky jsou, jež nemusíme stvořit sami a přitom kouzlo své a styl mají. (red)

Mraky v garáži

*K ránu vyhnal Krakonoš
Na pastvu své mraky!
Druhá polovina října,
Tak jaké s tím fraky?*

*Pak zahlédl ve Vysokém
Naše milé tváře
A zahlal ty černé mraky
Zpátky do garáže.*

*A tak já si říkám hned,
Mohlo by to vydržet
Do soboty třeba.
Podvlékačky nezničíme,
Jenom do nich zabalíme
S ořechama chleba!*

Jiří Hlávka

DIVADLO JEDNOHO HERCE V KAZNĚJOVĚ

Svaz českých divadelních ochotníků (SČDO) je vyhlašovatelem soutěže amatérských divadelníků zabývajících se monodramaty. Národní přehlídka se koná každý druhý rok (bienale se střídá s přehlídkou jednoaktovek). V letošním roce ve dnech 16. a 17. dubna se Národní přehlídka Divadla jednoho herce (NP D1H) konala již po sedmé. Hlavním organizátorem byl DS ŠTACE v Kaznějově, severně od Plzně, ve spolupráci s oblastním předsednictvem západočeské oblasti SČDO. Finančně NP podpořili Ministerstvo kultury ČR, Plzeňský kraj a Město Kaznějov.

Představení se konala v suterénu budovy městského úřadu v Divadelním klubu ŠUTR. Na jejich zdárném průběhu se významnou měrou podíleli téměř všichni členové místního souboru. Celkem bylo k vidění sedm inscenací, z toho dvě nesoutěžní (velmi inspirativní vystoupení J. Nechutného z divadla J.K. Tyla z Plzně – Jak jsem potkal ryby od O.Pavla a "loutkové" představení P. Mláda Létaující talíř dle L. Aškenázyho).

Porota pracovala ve složení J.

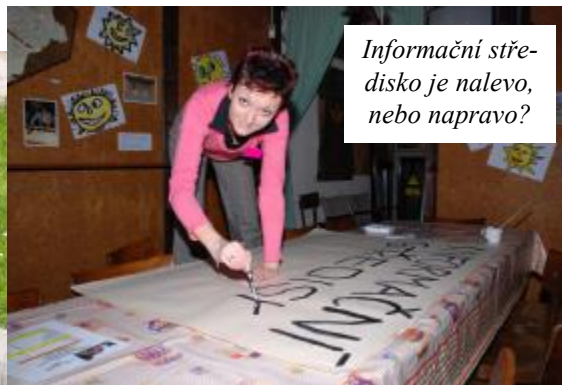
(Pokračování na stránce 16)

Sekretariát SČDO kuje přehlídku

Relaxace porotce

Informační středisko je nalevo, nebo napravo?

I jíst se musí každý den...

V divadle od mala

Nazdar

Kde jsou ty Pyšely?

Aby diváci slyšeli...

Redakce v akci

Tak co, objedou kostel opět třikrát?

Na zdraví letošní přehlídky

Tak co, Vlastiku, půjdeme je uvítat?